

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבה בקר

הער: אל"ם עקנין יעקב

8281

היו"ר אברנט:

מה שמך המלא ?

עקנין:

עקנין יעקב, אל"ם.

היו"ר אברנט:

אתה סגור כהן צדק לאמר את האסה ?

עקנין:

כן.

היו"ר אברנט:

הערות שלך סודיות והריון סודי.

מה היה תפקידך במלחמה ?

עקנין:

הייתי מפקד אבר ארטילרי 214, זה באוגדה 143.

היו"ר אברנט:

סמתי ?

עקנין:

את המנוי לספקר האגד קבלתי בסביבות יולי 1973.

עד לפני חודש, היום אני בחופש, אני סחמם לתפקיד,

היו"ר אברנט:

אתה בלי תפקיד ?

עקנין:

כשכל זה.

ד"ר נבנאל:

מה אתה עושה כחיים האזרחיים ?

עקנין:

אני לא כחיים האזרחיים, אני איש צבא קבע.

8283

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבה בקר

הער: אל"ם עקנין יעקב

ספר לנו כמה פרטים על קורות חיך, מאי נולדת

הי"ר אגרנט:

איפה, ופרטים על חיך הצבאיים.

נולדתי בירושלים ב-1928. למדתי בירושלים ובגלתי

עקנין:

בירושלים. למדתי בבי"הס אליאנס, בי"ס יסודי

ובגמנסיה בגרות. את החנוך הצבאי שלי קבלתי בשני מקומות, אחד בהגנה והשני

באצ"ל. עם קום המדינה התגייסתי לצה"ל, ומההתחלה הייתי בחותמנים. גייסו

אותי בחותמנים. את ההכשרה המקצועית שלי בצה"ל קבלתי במסגרת קורסים.

קבלתי הכשרה, את כל הקורסים, במסגרת החיל. החל מקורס קצינים ועד קורס

מפקדי סיוע. אני בוגר ביה"ס לפקוד ומטה, פו"ם. לאחרונה גמרתי שנה

באוניברסיטה בהסטוריה, בחל-אכיב. מלאתי את כל התפקידים החל מקצין עמדת

הותחיס, זה התפקיד הראשוני, קע"ח, ועד מפקד אגד ארטילרי. עברתי את

כל סולם התפקידים האלה. הייתי מפקד אגד ארטילרי במלחמת ששת הימים.

פקדתי על אג"ד באוגדה 146 כשמפקד האוגדה היה אריאל שרון. השתתפתי בקרבות

ההתשה כמפקד הצפון כמפקד חותמנים פקודי. לפני המלחמה פקדתי על האגד

הסדור בסיני, 252, של אוגדה 252. זה אגד 219. זה היה עד שנת 1972, סוף

1972. בסוף 1972, 1973 הייתי מדריך בפו"ם. כאשר מינוי החירום שלו כשהייתי

מדריך בפו"ם היה אגד 214. כשפרצה המלחמה יצאתי מפו"ם לפקד על האגד.

באוגדה 143 ?

הי"ר אגרנט:

כן.

עקנין:

מה זה בדיוק אגד ?

ד"ר נבנצאל:

אגד זה כמו חטיבה ארטילרית, זה חטיבה ארטילרית.

עקנין:

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ך

13.8.74, ישיבה בקר

הערו: אל"ם עקנין יעקב

8283

הכסוי קיים בק בארטילריה ?

ד"ר נבנצאל:

יש גם בחחזוקה, יש גם אגד חחזוקה.

עקנין:

הכסוי קיים גם בארטילריה וגם בחחזוקה.

אולי המסור לנו כמה פרטים על הסד"כ שהיה לך ?

ירין:

האגד היה מורכב ארבונית מחמישה גדורים. שלושה גדורים

עקנין:

155 מ"מ, שזה גרוד 872, מורכב מחשעה כלים מ-50

גרוד אחד 120 מ"מ וגרוד אחד 160 מ"מ, 160 פרגמות ככדות. גרודי ה-155,

אחס רוצים מספרים ?

לא כשלב זה.

ירין:

שלושה גדורים היו מורכבים מחשעה קנים כל אחד

עקנין:

כאשר הנשק העיקרי זה מ-155 הוחת מתנייע מ-50.

זאת אומרת זה ה-155 שמורכב על טובה של שרמן. אני אומר כאן מה האגד

האורגני, זה ההרכב של האגד.

איפה היו הימ"חים שלכם ?

ירין:

הימ"חים היו במחנה נתן פרט לגרוד אחד שהיה כעכדת.

עקנין:

גרוד 843 ו-834, גרוד 155. שני גדורים 165 ושני

גדורים 120 ו-160, במחנה נתן וגרוד אחד 165 היה מכוסס על מחנה האמונים

שלנו מעכדת, ויצא מעכדת. זאת אומרת הוא היה בנוי על הציוד של בה"ד 9, נמצא

שם באמונים.

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ד

13.8.74, ישיבה בקר

הער: אל"ם עקנין יעקב

8284

עקנין:

את מקודת הגיוס קבלנו ביום שבת כ-9.30 בבקר

אני הייתי ביום הכפורים בבית כי המנוי שלי הוא

מנוי הירוס. אני קבלתי את ההודעה מהסגן שלי שהיה מנוי קבוע באגד. הוא קבל

את זה מהפקוד. אני קבלתי את ההודעה כ-9.30 ומיד נסעתי לכאר-שבע. ברגע שקבלתי

את המקודה, פהרגע שאני הגעתי, אז הפעולות נעשו בסגל הסדיר של מחסני החירום

זה הוצאת הרכב החוצה וחחילת הזווד שלהם, כך שכשהאנשים באו הכלים כבר היו

מזוודיט. ואנחנו בסרנו את הזווד של כל הכלים בשעה 2 אחה"צ.

עד שעה 1900 האגד היה מבוויס כ-60%. 60% מהרכב היה במחנה נתן. ברור שהיו

קשיים בגיוס בגלל האוטובוסים וכו', אני מתאר לעצמי שאתם יודעים מזה.

לא היו אוטובוסים ולא מוניות, למרות האילתורים האלה עד שעה 7, 1900

60% מהאגד היה במחנה נתן. בשעה 11 בלילה גודד המרגמות 120 ביה כבר מוכן

לתנופה. הוא התעכב בגלל בעיות החמושת. כי את החמושת התזיקו בכסיס החמושת

של באר-שבע, וזה היה צריך לשרת את כל היחידות שהחבייטו בכאר-שבע ושם

היה ספק חנועה לא רגיל. זה עיסק אומנו, כי הגדוד לא היה יכול לצאת כשהוא

לא מאוייד בחמושת, גם כבדה וגם חמושת קלה. זה למעשה עכב את כל האגד

למעלה מ-8-9 שעות. גם לא חכינו עד שכל האגד יצטייד, אלא התחלנו לשלוח יחידות

כנפרד, אבל אם החמושת הייתה במקום, ולא היה ספק חנועה של החמושת, אני חושב

שאנחנו היינו מקדימים להגיע ב-8 - 9 שעות. האגד יצא מכאר-שבע ב-7 לחודש

בבקר, יחירה אחרונה שלו יצאה מכאר-שבע בסביבת הצהרים.

האגד הגיע לאזור הפריסה, לאזור סטה, גודד המרגמות הכבדות 120, הגיע ב-7 בלילה

אנחנו לא הכנסנו אותו לפריסה כי הפקוד ביקש להעביר את הגדוד הזה, לאזור הגידי

אני נתתי הוראה לסג"ד להמשיך לנוע לאזור הגידי ולהתחבר שם עם כוח שריון. זאת

הייתה הפקודה. יש כוח שריון כאזור הגידי ושיהתחבר אליו. אז הגדוד המשיך לנוע

לאזור הגידי והוא לא פגש שום כוח שריון. לקראת בקר ה-8 לחודש חזר אלי כחזרה

ואז אני הכנסתי אותו לפריסה, והודעתי לפקוד שהגדוד היה שם, לא מצא אף אחד

חבל לכוזב אותו ואני כינחיים הכנסתי אותו לפריסה ואני מתחיל לירות איתו.

קבלתי אשור.

8266

דעת החקירה, ישיבה קמ"ן

13.8.74, ישיבת בקר

הער: אל"ם יעקב עקנין

אני הכנסתי אותו לפריסה כציר אינספעליה.

עקנין:

ב-8 לחודש במשך היום,

רבע, רבע, זאה אומרה, אם אני מכין נכון, לקראת ה-7

ירין:

בערב, כל האגר, אני מבין שהגיע בערב לסטה,

גדוד אחד.

עקנין:

איזה גדוד ?

ירין:

גדוד ה-120,

עקנין:

רק הוא ?

ירין:

רק ה-120.

עקנין:

אם אתה אומר יזא ב-7 בכקר,

ירין:

נכון אבל הוא יזא על שרשראות. יחידה אחרונה

עקנין:

יזאה בצהריים.

מפי הגיעו לסטה ?

ירין:

אז אני מפרט, גדוד מרגמות 120 הגיע ראשון

עקנין:

שאר האגר הגיע במשך ה-8 לחודש,

רק ב-8 לחודש ?

ירין:

8286

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ח
13,8.74, ישיבת בקר
הער: אל"ם יעקב עקנין.

כן. הוא נסע על שרשראות. הגיע במסך ה-8 לחודש
עד סעות אחר הצהריים.

עקנין:

כמובן שהוא לא הגיע כולו, בשלמות, הוא השאיר אתריץ
הרבה מאד זנבוח בדרך. של כלים. לרובמה א חד
הכלים שהגיע אלי ב-8 לחודש, בבקר, הגיע עם ארבעה חומ"טים.
50% מהציוד, 50% היה מקולקל בדרך.

בסך הכל כשיצאו, כמה הגיעו ?

לסקוב:

הם הגיעו בטיפין טיפין,

עקנין:

מה הגיעו ומה נשאר בדרך ?

לסקוב:

אני אומר, גרוד אחד השאיר 4 כלים בדרך, כולם השאירו.
אבל אני לא זוכר בדיוק כמה. כולם, אין לי את המספר
אבל אני יודע שגרוד אחד הגיע עם 50% מהכלים.

עקנין:

15% נשאר בדרך ?

לסקוב:

יותר מ-15%.

עקנין:

תביר לי, אם אתה זוכר, לקראת ה-8 בבקר, כמה סכל הרמה
הזאת כמה היה לך תחת היד ?

ידין:

היה לי נכה, מהאגד שלי שוט דבר, בשמיני בבקר,
פרט ל-120, אם אני לא יודע לאיזה שעה אתה מהיחס,

עקנין:

דעתה התקירה, ישיבה קט"ץ

13.8.74, ישיבה בקר

העד: אל"ם יעקב עקנין

8267

עקנין :

פרט ל-120, נניח גדרור ה-120, היה לי גדרור
155, שהיה שיין לאונה 252, שהיה בגזרה, וגדרור
403

המשיכה ס.ק.

8288

עדות אל"ם י. עקנין:

זה גרור 403.

מה השני?

היו"ר אגרנט:

גרור 155 שסייך לאוגדה 252, שהיה בגיזרה סטה.

אל"ם עקנין:

מאחר ואנחנו קבלנו את הגיזרה, קבלנו אותה

ח"פ אלינו. גרור 155 - גרור 403; והיתה לי סוללה 175 מ"פ בדיוק אותו שבר, אותה

סוללה שהיתה שייכת לגיזרה, והם עברו ח"פ אלי. אם לסכס, ב-8 לחדש בבוקר היו

לי שני גדודים, גרור אחד 155 וגדוד אחד 120, סוללה אחת 175.

כמה היה לך באותו יאמר לקראת הצהריים?

ידין:

לקראת הצהריים הגיע אלי עוד גרור 155 שדברתי

אל"ם עקנין:

עליו עם 4 כלים. הגיעה אלי עוד סוללה 175

שקבלתי כתיגברורת מסבב דרום. הוא העביר אלי עוד סולל שהגיעה אלי עם טובילים

ואתה הורדנו סיד לג'ידי. זה מה שהיה לי בצהריים. זו תוספת הכוח. לקראת אחרי הצהריים

התחיל להתכנס הכוח, הגיע ה-160 ושאר הגדודים 155.

אני רוצה לציין דבר אחד - ב-8 בחדש, מאחר

ולאח הופעלו נפק"ים ולנו לא היתה שליטה איזה שיירות הולכות, אני לא ידעתי מי

הולך ומי בא, לקחתי את ראש הפטה של האגד.

מבאר שבע זה היה כך?

לסקוב:

מבאר שבע.

אל"ם עקנין §

עדיין ב-8 לא היו נפקים?

ידין:

לא היו נפקים. על כל פנים, אני לא יכולתי

אל"ם עקנין:

להיעזר בשום נפק כדי לדעת איפה היחידות שלי

נמצאות. לקחתי את ראש האגד ועוד סקן אלוף מהמילואים שהתלווה אלי, הוא בא, פשוט

לא היה לו חפקיד והוא רצה להיות במלחמה. הושבתי אותם על ג'יפים על מכשירי קשר

ושלחתי אותם אחורה כדי שיתחילו לאסוף את היחידות. שיקחו את היחידות, ירחפו אותן

קדימה. מה שצריך לתקן - לתקן, ושימסרו ליטוח מה הולך. הם בחיפוש הזה או כנסיעה

בזאת, גילו סוללה של כהד 9, סוללה 155, שהיתה פרוסה מזרחה מססה, בלי שום תכלית. סתם היתה פרוסה בשטח מזרחית מססה. שאלו אותי מה לעשות אהה. אמרתי שיקפלו אותה מיד ויעבירו אותה אלי, והכנסתי אותה קדימה. אחרי שעשיתי זאת הודעתי על כך לפיקוד שלקחתי סוללה, שלא יאשימו אותי אחר כך בחטיפות. לקחתי את הסוללה הזאת וקירבתי אותה קדימה.

ב-8 בצהריים היתה לנו עוד סוללה אחת של כהד 9

שלא היתה שייכת אורגנית לאגד, היא היתה בשטח.

ירי:

כעצם ב-8 בחדש היה לך גדוד של 120 פרגמות, 8 לוס עוד גדוד 155 שהיה באיזור, ועוד סוללה

175 שהיתה באיזור.

אל"ם עקנין:

ועוד גדוד 155 שלי.

ירי:

אני מדבר על הבוקר. סכל האגד הארשילרי לקראת הפעולה של הבוקר כעצם היו שני גדודים

וחצי.

אל"ם עקנין:

בדיוק.

ירי:

זאת אומרת פחות מחצי האגד. אם כי ה-175 זה משהו קצת יותר. פחות מחצי האגד, זה

מה שהיה לך לקראת הצהריים.

אל"ם עקנין:

נכון מאד.

ירי:

אנחנו רוצים להתרכז בעיקר כמה שקרה ב-8 לחדש במסך כל היום. זה היום העיקרי שאנחנו רוצים,

עם קצת לפני זה וקצת אחרי זה. שאלה שאשונה, אם אתה זוכר, אם יש לך סימוכין או אסמכתא, מתי אתה הגעת כעצם ליד ססה, לאוגדה של אריק?

אל"ם עקנין:

אני יצאתי מהחפץ, והגענו לססה ביום ראשון

עם שחר, בארבע או חמש בבוקר.

עדות אל"ם י. עקנין:

8290

אתה הגעת לססה ביום ראשון?

ידין:

בהחלט. אני הגעתי ביום ראשון כצהריים.

אל"ם עקנין:

אתה כבר ביום ראשון, ה-7 בחודש, אתה

ידין:

כבר היית שם.

אל"ם עקנין:

כחפ"ק.

ידין:

בלילה בין ה-7 וה-8 לחודש, מה הפקודה

או שלא היה לך אז למעשה?

שאתה קיבלת סאלוף שרון כמשימה לאבד שהיה לך

אל"ם עקנין:

כליל 7-8 ההצעה של האוגדה הייתה לפרוץ עם

הסנקים שהגיעו כליל 7-8 - גם הסנקים

הגיעו רק ב-4848484848 ביום ראשון כלילה, לפרוץ עם שחר 8 לחודש לשלושה מעוזי

חיזיון, פורקן ומצטר. זו הייתה התכנית האוגדתית. שעת הש' הייתה שש בבוקר.

ידין:

זה היה התכנון שלכם כלילה?

אל"ם עקנין:

כן. וקל זה ניתנה קבוצת פקודות.

ידין:

ואתה בהתאם לכך פעלת?

אל"ם עקנין:

אני בהתאם לזה תכננתי את האש ונתתי את האש.

ידין:

בעצם זה לא חייב שנוי פריסה.

אל"ם עקנין:

לא חייב.

ידין:

הכל היה בסדר. האש שאתה תכננת הייתה

לסיוע למה?

אל"ם עקנין:

לחילוץ המעוזים.

ידין:

מה זה נקרא סיוע בארטילריה לחילוץ?

אל"ם עקנין:

זה היה צריך להיות כוח סנקים שפורץ,

מגיע, צריך להגיע למעוז ולחלץ את האנשים.

ידין:

למה ניתנה האש?

אל"ם עקנין:

האש ניתנה לחטיבה. לצרכי החנועה שלה.

ידין:

זאת אומרת בזמן החנועה.

אל"ם י. עקנין:

בזמן החנוכה. כל חסיבה חכננה לה. לא קבלו
הרכה אש. כל אחת קיבלה סוללה. אז כל מה שהיה.
זאת אומרת סיוע לפי דרישה.

יריין:

אל"ם עקנין:

סיוע לפי דרישה. והחסיבה יכלה לבנות על
סיוע אש על סוללה אחת. זה היה חכנון הלילה

ועל זה ניחנה קבוצה פקודות.

יריין:

אתה זוכר אם לקראת הבוקר היה גם איזשהו
חכנון משני? או זה החכנון היחיד שקבלה,

המסימה היחידה?

אל"ם עקנין:

יריין:

אל"ם עקנין:

זה מה שאני זוכר.
מסימה יחידה. שום דבר נוסף.

אנחנו אחר כך ירינו בקו.

זה לא יצא לפועל?

אח היו"ר אברנט:

אל"ם עקנין:

זה לא יצא לפועל. זה כוסל בוקר.

יריין:

אל"ם עקנין:

כשזה כוסל בבוקר, מה המסימה של חסיבה שלך?
שום מסימה מוגדרת.

יריין:

אתה יודעת משהו בקבוצה האצאא הפקודות מה החכני
הכללית של הגיזרה? מה היתה?

אל"ם עקנין:

אני יודעת שברן צריך לחקוף מצפון לדרום.

אאאאאאאא והתפקיד של האוגנה להיות כעחודה

ולחכות, ולראות לפי ניצול הצלחה, או להתערב בגיזרה של ברן או לרדת למטה לדרום
לפי פקודה של הפיקוד.

יריין:

מה המטפעות של הנתון הזה מכהינת מסימות שנחת
לאגד?

אל"ם עקנין:

המסימות שנחתו לאגד, ראשית, אני עברתי

לרשת של ברן והעמדתי את הארטילריה של הגיזרה..

עדות אל"ם עקנין:

ידין:

אם אני מבין נכון, הפריסה שלך כפי שהיתה, במידה שהדבר נובע לברן, ה-120 יצאו מהמסחק.

אל"ם עקנין:

לא, הוא יכול היה לנצל אותם לכוח של גבי.

ידין:

לקראת המסימה של הצפון-דרום זה לא שיתק.

משאמאש כא בחשבון 175 כסורה ארוך וגדוד

אחר של 155 .

אל"ם עקנין:

לגבי הצפון כן.

ידין:

אתה אומר לנו שאתה קבלת, ביומן ההקלטה

של הפיקוד כחוב שנתנו לך כמסימה לסייע לאוב

של ברן בהחפסה. אתה זוכר את הפקודה הזאת?

אל"ם עקנין:

אני לא זוכר. אני סייקתי.

אל"ם עקנין:

ביומן ההקלטה כחוב שקבלת הוראה לסייע לברן

אל"ם עקנין:

יתכן סאד.

ידין:

יש לך יומן של האגד?

אל"ם עקנין:

יומן אין לי. יומן מבצעים אין לי כאן.

ידין:

יש בכלל יומן מבצעים לאגד?

אל"ם עקנין:

כן, כן.

ידין:

אתה תוכל להפציא לנו?

אל"ם עקנין:

בהחלט.

ידין:

אתה לא זוכר שקבלת פקודה. סתם התנדבת לסייע

אל"ם עקנין:

לא שהתנדבתי. לא היה לי מה לעשות.

ידין:

זו היתה פעולה בחיאום עם מספר האוגדה?

אל"ם עקנין:

בטה.

8294

ערות אל"ם עקנין:

נניה שקיבלת פקודה.

ידין:

אני מאמין שקבלתי. אני לא זוכר, אבל אני

אל"ם עקנין:

מאמין. זה היה דבר סביר לגמרי שהפיקוד

יורה לי לסייע.

כשקבלת את הפקודה או התנדבת לסייע לברן,

ידין:

מה עשית כדי לדעת מה ברן עושה?

אני התקשתי עם מספר האגד של ברן.

אל"ם עקנין:

היה לו אגד?

ידין:

בטח. מספר היה לו. היה חיים גרניח. תיאמנו

אל"ם עקנין:

כינינו. אמרתי לו שהוא יכול לקבל את מה

שהוא רוצה, ואנחנו גם ירינו לטובתו.

במידה ונדרש סיוע מסך, את הסיוע קבלת

ידין:

ממספר האגד או מהאוגדה?

אני העברתי את היחידות שלי לרשת של ברן.

אל"ם עקנין:

הם קבלו הוראות ישירות ממנו, מחיים גרניח.

לא דרכי.

למעשה כאילו שמה אותם תחת פיקוד מבחינה

ידין:

מפעית.

סיוע ישיר.

אל"ם עקנין:

אני לא התערבתי. נמתי לראאאאאאא לנהל את האש שלו ואח הדרישות שלו. והם ירו לטובתו

אתה עקבת מה קורה?

ידין:

כן.

אל"ם עקנין:

אתה ידעת מה התכנית של ואובטה הזאת?

ידין:

מראש לא ידעתי.

אל"ם עקנין:

באותו רגע.

ידין:

8295

ועדה החקירה - 13.8.74
ישיבה קס"ו - בוקר

עדות אל"ם י. עקנין:

אל"ם עקנין:

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

אל"ם עקנין:

אל"ם עקנין ידין:

יודעתי שהם צריכים לתקוף מצפון לדרום.
איזו חסיבה צריכה...
לא יודעתי. לא יודעתי שום דבר.
ההנחה שהמפקדי בגדודים שלך גם כן לא ידעו.
לא ידעו.
אם הם קבלו בקשה לסיוע ישיר מהקולגה שלך,
בגרנית, הוא לא היה נותן להם את חוראות

לפי בגדודים אלא על פי נקודות סימן או מה?

אל"ם עקנין:

ידין:

הוא ירה לפי ספת קוד.
ספת את הגדודים מבחינה זו תחת סיוע ישיר
לפי ברנית, הוא נתן להם חוראות. נניח שבכי
460, נע לעבר חיזיון והוא רוצה סיוע בשלב התנועה או בשלב הקרב ל-460. איך ומה
הוא עושה?
ל-460 יש מפקד סיוע. ל-460 יש קציני קישור
ארטילריים. אני לא בדקתי, אבל אני מאמין

שחיים ברנית העביר את הסוללה...

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

ידין:

אל"ם עקנין:

הוא החליט על איזו סוללה.
כן.
הוא אמר לסוללה: אתם תתנו סיוע ל-460.
כן; והעביר אותם לערוץ 460. ואחר כך קיבלו
את החוראות ישיר מ-460.
איפה כל ההקלטות או היומן של הפיונים האלה?
זה ישנו אצלכם באיזה מקום?
אני לא יודע. אני מוכרח לכדוק.
האגד אין לו רישום?
אני בחפץ לא ניהלתי רישום. אני גם לא יכולתי.

8296

סק

- 19 - 20 -

ועדת החקירה - ישיבה קמ"ו
13.8.74 - בוקר
עדות אל"ם עקנין:

יוסן מבצעים כן?

יוסן שפצא מבצעים בחפץ לא ניהלתי, רק
במפקדה העיקרית, בטסה. יחד עם מפקדהאוגדה.

נוהל יוסן מיוחד. מי ניהל אותו?

קצין האגם היה צריך לנהל אותו.

היה צריך, אתה לא יודע אם הוא ניהל.

אני לא יודע אם הוא ניהל את הכל, ניסיתי

לעבור, אני מוכרח לברוק את זה.

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

אל"ם עקנין:

ידין:

אל"ם עקנין:

אחרי כן רשמה שא

יריין:

כרגע שאחה העכרת את כל הסוללות אתן לסייע ישיר לאוגדה של ברן, למעשה ביצח על הפלאכה הזאת מפקד האגד של ברן והוא בהתאם לנדהג - יש להניח - כאשר הסיל על סוללה זאת או סוללה אחרת ~~מצמצ~~ משימה לסייע חסיכה זו או חסיכה אחרת, מאוחו רבע וסוללה את האס שלה נתמא בהתאם להוראות קיצין הקישור של אותן היחידות. נכון?

כן.

עקנין:

אחה לא זוכר כרגע מי היה, מה היה, איפה. זה עד כאן ביחס

יריין:

לבקר. עכשיו תגיד לי, במידה שאתה יודע, האם כאסה האגד

שלך חתח הפיקוד או הסייע של ברן, באסה סייע באוחו יום לאוגדה של ברן?

כן, הוא ירה לסוכה.

עקנין:

אחה יודע את זה סחוך מה?

יריין:

סחוך ירי.

עקנין:

אחה אבל רק השקפת באוחו זסן.

יריין:

אני הייתי כחפ"ק. ואני יודע ש, ירו, אני שמעתי אותם לירות.

עקנין:

הם ירו לסוכה ברן.

מה אחה זוכר סכל זה?

יריין:

אני יודע שה-155 ירה.

עקנין:

לאן ירה?

יריין:

אני לא הפעלתי אותה.

עקנין:

לכן אני שאלתי אותך.

יריין:

לאן ירה אני לא יודע. לאיזה מסרה ירה אני לא יודע.

עקנין:

אחה יודע שהם ירו.

יריין:

הם ירו. הם ירו לסוכה ברן.

עקנין:

שא

8293

גם ה-175?

ידין:

על ה-175 אני לא יודע.

עקנין:

אתה לא יודע?

ידין:

אם הוא ירה או לא - אני לא יודע.

עקנין:

מדוע אתה לא יודע?

ידין:

כי אני הייתי בחפירה למעלה. אני לא שמעתי אם ירה או לא.

עקנין:

אני לא זוכר אם ירה או לא. אני פשוט לא זוכר. 155 בודאוו

ירח לסוכת כרן.

כללית אתה יודע ש-155 ירו.

ידין:

על 175 אני לא יודע.

עקנין:

על 120 אתה יודע משהו?

ידין:

אני חושב שבגם ה-120.

עקנין:

אין לך ידיעות ברורות בנושא זה?

ידין:

לא.

עקנין:

אתה חשיב חומר מקספמלי שיש לך בנקודה הזאת, כן?

ידין:

בסדר.

עקנין:

עכשיו נעזוב את זה. אני רואה שסמך יותר לחלוב בשלב

ידין:

זה לא אוכל. באותו בקב ב-8 לחודש בשלב מסוים האוגדה

של אריק קיבלה הוראה לנוע דרומה - אתה זוכר את זה?

כן.

עקנין:

מה קרה עם האגד שלכם באותו זמן?

ידין:

אני סיד אגיד. אנהנו היינו אז בחמק בהכרעה. ממה שאני

עקנין:

יודע, ממה שאסרו לי, מה שהצלחתי לקבל מכל האנדרלמוסיה

8293

שהיתה, שאנחנו צריכים לרדת מיד לאיזור הג'ידי.

ידין: באיזה שעה זה היה, אתה זוכר?

עקנין: נדמה לי שזה היה בסביבות 10.

ידין: שאתם צריכים לרדת מיד?

עקנין: מיד לאיזור הג'ידי.

ידין: מדוע הג'ידי?

עקנין: אני שאלתי מה קורה שם. עד כמה שאני קיבלתי אינפורמציה,

ואני לא קיבלתי אינפורמציה סדירה, כי שם היתה

אנדרלמוסיה ענקית, אמרו לי שהמצרים תקפו שם וכנראה שהם עומדים לפרוץ, ואנחנו

צריכים לרדת להתקפת נגד. אז ההוראה שלי לאגד היתה וזה היה לסגן שלי שהוא האחראי

על היחידות, להוריד את היחידות שהיו כבר בכיוון דרום.

ידין: איזה יחידות היו?

עקנין: אני הורדתי את גדוד 403 של הגיזרה לא קיבלתי אישור

להפריד.

ידין: 403 זה המרגמות?

עקנין: לא. ה-155 שהיה בגיזרה. לא קיבלתי אישור להוריד. אני

הורדתי את גדוד ה-155 שלי שהגיע בינתיים. ה-120 ובדרך

היתה לי סוללה ה-175 על מובילים. אז נתתי הוראה עם המובילים להמשיך דרומה.

ידין: זו הסוללה הנוספת?

עקנין: כן. נתתי הוראה עם המובילים להמשיך לכיוון הג'ידי.

ואני אמן להם הוראות כאיזור הג'ידי, כי אני בעצמי

לא ירעתי איפה הוקפים, מה הוקפים, איפה פורסים.

ידין: סכל האגד שאתה נתת הוראות להוריד, את הסוללה 175 על

מובילים, גדוד 120 ובגוד אחד של 155 שלך - זה הכל?

8300

- עקנין: זה כל מה שהיה לי.
- יריין: זה כל מה שנחת הוראה להוריד כשלב זה, ואת היחיד השאר שם תחת פיקוד?
- עקנין: תחת פיקודו של חיים ברניה, הוא היה האתראי על הביזרה, הוא קיבל את הביזרה.
- יריין: הוא קיבל את הביזרה והם היו תחת פיקוד מאותו הרגע, לא בסיוע ישיר?
- עקנין: לא, ת"ס.
- יריין: עכשיו, מה קרה עם האגד שלך? מאותו רגע שהוא קיבל את הפקודו הוא התחיל לנוע.
- עקנין: איך? מי נתן פקודות? לפי איזה סדר? לפי מה?
- עקנין: אני רוצה להסביר את ההרכב של האגד מבחינת הפעלה, אז יהיה אולי יותר פרור, האגד בנוי ככה: ספקד וסגן, סגן הוא אחראי הוא ספקד עוזרות הארטיילריה בפועל בשטח, הוא ספקד יחידות האש בשטח, הוא נמצא יחד איתם, אני נמצא בתפ"ק, הוא נמצא יחד איתם, הפקודות שלי היו לסגן.
- יריין: איפה הוא היה?
- עקנין: הוא היה באיזור הפריסה, הוא היה נדמה לי בציר עכביס, בציר סליסמן, אני נתחיל הוראה שאני רוצה את האגד באיזור צומת הג'ידי והוא צריך לבצע את זה יחד איתו, הוא עצמו התחיל לנוע, הוא קובע את הסדר מי ראשון ומי אחרון, והוא קובע את סדר התנועה, אני רק קבעתי לו איזה ציר.
- יריין: לפי מה קבעת את הציר?
- עקנין: ציר הרוחב, אין ציר אחר.
- יריין: אבל באותו ציר גם זזה החטיבה של ארז.
- עקנין: כולם זזו.
- יריין: מי קבע מי זז?

8301

- עקנין: אף אחד לא קבע.
- יריין: מה התפקיד של אלטשולר? לא היה לו שום דבר?
- עקנין: אני לא קיבלתי שום סדר קדימויות, שום סדר חנועה מהאוגדה, לא מאלטשולר ולא מאף אחד.
- יריין: חנועה?
- עקנין: חנועה. כך אמרו לנו לנוע.
- יריין: אז הם נעו יחד עם החטיבה בסת?
- עקנין: כולנו נענו. זה היה הזמב. כולנו נענו. מישהו נמך שם סדר קדימויות? אף אחד. אגב, זו הייתה דהירה דרומה. באסת. אני להגדיר את זה, זו הייתה דהירה דרומה.
- יריין: לעזרה?
- עקנין: כן. זו הייתה דהירה דרומה. אני חשבתי שאני רק לעזרה. אחרי המלחמה הסתבר לי שזה לא בדיוק.
- יריין: נגיע לכעיה הזאת, אתה יודע מי הגיע פהי מכל האבד הזה, ז"א מ-120, מ-155 והסוללה?
- עקנין: אני הגעתי לב'ידי עם החפק.
- יריין: פתי?
- עקנין: כסכיבות 12, 1. אני לא זוכר, כסכיבות הצהריים.
- יריין: וכאשר הגעת?
- עקנין: כאשר הגענו לב'ידי לא הספקנו להיעצר, ירד הליקופטר עם ראש המטרה של הפיקוד, אני זוכר, עם ששון. והוא נמן הוראה - אינני יודע, הוא דיבר עם האלוף - אחרי השיחה נחנו הוראה לתזור חזרה. אז אני באלחוט נחתי הוראה לסגן שלי עזור איפה שאתה נמצא, מסתובב 180 מעלות, תתזור חזרה לעסדות.
- היו ר' אברנט: מי אמר לך את זה?

8302

מפקד האוגדה.

עקנין

כמה זה היה, שלש שעות נסיעה? בשביל ה-175 הכבדים?

ירייןה-175 היה כדרך עם המובילים. ואז הוא צריך להסתובב כדרך
עם המובילים ולחזור חזרה.עקנין

וה-120?

יריין

ה-120 על שרשראות. כולם על שרשראות.

עקנין

כמה זמן זה לקח להם?

יריין

הם לא הביעו על הג'ידי, הם הביעו עד סחציה הדרך.

עקנין

מי הביע עד לב'ידי?

היו"ר אברנט

החפץ הביע לב'ידי. אני ראיתי גרודי סנקים כאיזור הג'ידי.

עקנין

אני כבר לא חוזר של איזה חסיבה, כי שם כולם היו מעורבים.

אני לא זוכר של איזה חסיבה. ארטילריה לא הספיקה להביע לב'ידי, היא הייתה בדרך לב'ידי
לצופת הג'ידי. היא לא הביעה.

היה מישהו מעבר לב'ידי?

לנדויס

אני יודע שגרודי סנקים היה מעבר.

עקנין

ארטילריה?

יריין

ארטילריה לא. סנקים כן, אני ראיתי אותם לעבור.

עקנין

רק אתה והחפץ הספקתם להביע מהארטילריה?

היו"ר אברנט

כן. ואז ברגע שניחנה הוראה. לחזור 180 מעלות אחורה, אז

עקנין

נחתי הוראה לסגן לעצור איפה שהוא נמצא, לעצור את היחידות,

לסובב אותן ולחזור חזרה לפריסה.

אני מכין שבערך באחת אתם קיבלתם פקודה לחזור על עקבותיכם

יריין

וחזרו, אני מניח, כל אחד לעמדה שלו, לפריסה שלו?

8303

ה-175 חזר לציר עכביש, ה-155 - גדוד שלי - פרס באיזור
עכביש. את ה-120 אני החזרתי לאיזור עכביש. אני שיניתי

עקנין:

את הפריסה. את כל האגד אני פרסתי באיזור אחד.

ז"א, זו השאלה הבאה שרציתי לשאול. בניגוד לפריסה בכקר,

ידין:

מהפריסה בכקר נשארו אותם האלמנטים שעברו החת פיקוד

של ברן. אבל סמה שנהיה עכשיו האגד שלך, ז"א סוללה אחת 175,

שחים.

עקנין:

120 ס"מ פלוס עוד גדוד 175 שונתה הפריסה, הכל על כביש

ידין:

עכביש עכשיו ?

כן.

עקנין:

תראה לועדה את כביש עכביש.

ידין:

למה?

ידין:

כי ברבע שאנחנו חזרנו חזרה, גבול הביזרה של האוגדה

עקנין:

היה ציף סליסטן. כל זה צפונה עבר ת"פ האוגדה של ברן.

אז כבר אין טעם לפרוס את הארטילריה כאן בגבול הביזרה, אז אני פרסתי אותה במרכז
הביזרה של האוגדה.

אתה זוכר את הפריסה?

ידין:

הפריסה היתה מיוקון עד צומת כישוף.

עקנין:

כיוקון 175?

ידין:

175. ז"א זה היה איזור הפריסה הארטילרי של האגד

עקנין:

הארטילרי, מיוקון עד צומת כישוף.. אני כבר לא זוכר,

אבל אני חושב שבשלב הזה, ז"א בשעות אחר-הצהריים כבר הגיעו עוד א תחידות ארטילרי
ואח כולם הכנסנו לשם.

עכשיו השאלה הבאה : ברבע שאתם נפרסתם שם, זהאת היה

ידין:

8304

כבר בשעות אחר-הצהרים, אתם קיבלתם מסיפות חדשות מהאוגדה?

בלימה, רק בלימה. ז"א - החלנו לירות לטובת החטיבות.

עקנין:

לפי בקשה?

ידין:

לפי בקשה. שום מסיפה מיוחדת.

עקנין:

אני אגיד לך למה אני שואל אותך. בשלב זה אחרי הצהרים

ידין:

יש לנו סתירות, או יותר נכון - אי בהירות בדיוק מה בדיוק

עשו או מה האוגדה הזאת רצתה לעשות. למשל, יש גירסאות שהייתה פקודה לתפוס את המוטל-

מכשיר.

כן, כן, זה נכון.

עקנין:

זו לא בלימה.

ידין:

אני אגיד לך מה קרה. הרי כשאנחנו ירדנו ; המוטל ומכשיר -

עקנין:

עד כמה שאני זוכר - ב-7 לחודש היה בירי. כשאנחנו עזבנו

את הגיזרה וירדנו, הסתבר שהמצרים החלבו על הדבר הזה וכשהגענו זה כבר היה תפוס

על ידי המצרים. אז ההוראה הייתה לקחת חזרה את הטטה ששם ישכנו בבקר.

אז אתה קיבלת מסיפה לסיפוע לכיבוש המוטל ?

ידין:

המוטל, טלויזיה ומכשיר, כל האיזור הזה.

עקנין:

אני שואל אותך על המוטל-מכשיר, יש לך מה עדות של סיפוע

ידין:

מיוחד גם למוטל-מכשיר אחר-הצהרים ?

כאן כתוב : מסייע למסך 600, יורה לטובת 600. 600 זו

עקנין:

היתה החטיבה שישיבה שם. כאן כתוב : ירה לטובת 600. כאן

לא כתוב על מה הוא ירה, אבל הוא ירה לטובת 600.

זה, יש להניח, כתוב כאן.

ידין:

הנה כתוב : מסייע למסך 600 וכן על ריכוזים באיזור

עקנין:

8305

עמיר וטלויזיה.

- מדי? יריין:
- זה, למשל. 155, גרוד ה-155. עקנין:
- יש לך כמות של פגזים? יריין:
- לא כתוב. למשל ה-160: הוא פרס על עכביש 55, יורה עקנין:
לסוכה עמיר, לסוכה 600 עם 3 קנים. יורה לסוכה 600.
למשל, ה-120: לא כתוב שום דבר. ה-155: יורה לסוכה 600.
- אתה זוכר אם הייתה איזה שהיא משימה ברורה לתקוף את מיסורי?
אתה אפרת המוסל, מכשיר, יוקון. מה עם מיסורי? יריין:
- מיסורי - אני לא זוכר. עקנין:
- אתה לא זוכר את זה. ביומנים לא ראינו? אילו היה משהו? יריין:
- אם היה - הייתי יודע. עקנין:
- זה יהיה כתוב לסוכה יחידה, לא לסוכה מסרה. יריין:
- לסוכה יחידה. עקנין:
- אין לך פה מטרות? יריין:
- לא. אני רק לא זוכר שניחנה הוראה לכבוש את מיסורי. עקנין:
- לא? יריין:
- אני לא זוכר. יש לי פה גם לוח זמנים של האגודה. אני יכול עקנין:
לברוק את זה. כ-8 לחודש, נכון?
כן, אחרי-הצהריים, אתה תוכל להשאיר לנו את החומר הזה? יריין:
- כהחלט. אם כי זה שייך לאגודה. בסדר. עקנין:

8306

- מה יש לך פה? היו"ר אגרנט:
- זה לוח זמנים. טבלה אירועים של הימים, חמישי, ששי, שביעי עקנין:
שמיני של האוגדה.
- מתי זה נעשה? היו"ר אגרנט:
במלחמה. זה העתק מיומן מכצעים של האוגדה. עקנין:
- יש לך 8 לחודש? היו"ר אגרנט:
יש לי, כן. אני מסתכל. אין שום דבר שכתוב כאן באוגדה עקנין:
על תקיפת מיסורי.
שום דבר? ידין:
שום דבר. עקנין:
זה אתה קורא ב-8 לחודש? ידין:
זה אני קורא ב-8 לחודש. עקנין:
זה חוסן המלא של האוגדה של ה-8 לחודש? ידין:
כן. עקנין:
מיסורי בכלל לא מוזכר? נבנצאל:
לא. עקנין:
מסול ומכשיר כן? ידין:
מסול ומכשיר כן. עקנין:
באיזה שעה? ידין:
כאן כח"כ שעה 1700 לגדוד סיור 87. מכניח להתקפת לילה עקנין:
בשיתוף עם חטיבה 600 על מכשיר כוסלה בפקודת סגן ספקר
האוגדה. ז"א- הייתה פקודה לתקוף את מכשיר והיא כוסלה בשעה 1700 על ידי סגן ספקר

8307

האוגדה.

המוטל לא מוזכרת?

ידין:

המוטל - אני לא רואה. אולי בפקודה אחרת.

עקנין:

מיסוריי?

ידין:

מיסוריי - לא כתוב שום דבר.

עקנין:

האם כתוב לכבוש או לתפוס?

ידין:

כאן כתוב על ביטול התכנית.

עקנין:

מה התכנית לא כתוב?

ידין:

לא כתוב.

עקנין:

כשום מקום אחר לא כתוב?

ידין:

לא. לא ב-8 לחודש.

עקנין:

אחרי כן רב

13.8.74 - בקר

העד: אל"ם יעקב עקנין

ר.ב.

אתה לא זוכר?

י. ידין:

לא.

עקנין:

טוב, אם זה היומן אנחנו נעייין בזה, זה לא משנה.

ידין:

הלא הייתה תכנית?

עד כמה שאני זוכר, הייתה הוראה לחזור ולמפגש את

עקנין:

המקומות שאנחנו עזבנו בבקר.

הייתה תכנית. לאגד שלך יש איזה משהו בעניין זה, כמובן

ידין:

שזה היה חלק מתכנית?

אם לדבר על האוגדה, ברבע שאנחנו יושבים בהגנה, או

עקנין:

בקרבות בלימה, או בקרבות כאלה של תמיסת שתיים,

האש היא לא אש מתוכננת, אלא אש לפי בקשה. מפקד הסיוע אומר: אני צריך אש על מכשיר

למשל.

לדוגמא, ואם הולכים לכבוש מוצב כמו חפוטל או מכשי

ידין:

וכו', יכול להיות שיש צורך בהרעשה מוקדמת וכל מיני

דברים כאלה.

זה תלוי במפקד הסיוע, או בחפ"ק.

עקנין:

אין לך שום רקורד?

ידין:

לי אין שום רקורד. אני זוכר שירר לפי בקשה 600.

עקנין:

לאן ואיך ירו, אני לא זוכר. אגב, זה למעשה תוך ניהול

קרב. כאן לא היה נוהל קרב.

ידין:

אם זה קרב תנועה אני עוד מכין. לכן שאלתי אותך,

אם הייתה פה תכנית של החקפה בלילה, אז היה זמן

להכין רכוז אש וכו'.

עקנין:

לא אמרתי שזה היה בלילה, אמרתי שבשעה 17...17

ידין:

בוטלה החקפה הלילה.

לא אמרתי לילה.

עקנין:

אסרה לילה לא?

י. ירדן:

אני מוכן לקרוא את זה חזרה. כן להתקפת לילה.

עקנין:

ז"א, מס ב-17 בוטלה, ז"א נניח ב-4 היתה מכניח

ירדן:

להתקפת בלילה, שעתיים אחרי זה יש זמן לתכנן?

אל תשכח רק, שאנחנו אז היינו בתנועה חזרה מהג'רדי.

עקנין:

ז"א, אנחנו לא עמדנו באיזה שהוא מקום.

ירדן:

אתה אסרה, שהתפרסת כבר בעכביש.

עקנין:

כן. אבל אנחנו היינו בתנועה, גם היחידות היו בתנועה,

אנחנו הספקנו להגיע לב'רדי, לקבל מקורה לחזור, להתזי

את היחידות. ז"א, כאשר אנחנו הגענו השעה היתה כבר אחרי 5. ז"א, כאן לא היתה איזה

מין קבוצת תכנון עם פקודות. הכל היה באלחוט.

ירדן:

בלילה באותו יום, בין ה-8 ל-9, אנחנו יודעים בקשר

עם היחידות של האוגדה, שנחנו להם הוראות, לסגת לקראת

הלילה, קצת מזרחה. יש לך נתונים על האגד שלך באותו זמן?

אנחנו לא נסוגנו.

עקנין:

אתם הייתם מאחור ממילא?

ירדן:

לא היינו בדיוק מאחור. אני אראה איפה שהיינו (מראה

עקנין:

על המפה) - יחידות סנקים היו בחמדיה, רחיו גם ככישוף.

אני יודע ולא מעט אחת, דברים כאלה מהגליקאחרי מעשה, שיש יחידות סנקים היו יורדות את

ולמעשה אנחנו היינו כמעט בקו הקדמי, אבל את זה אני יודע מהיחידות, הם היו מאורגנות

להבנה אישית. בעיקר ההכדל בין הארטיילריה, הסנקים ובינינו, הסנקים בלילה לא ירו,

אנחנו במסך הלילה המסכנו לירות, כך שאנחנו בלילה לא יכולנו לרדת אחורה. אם הייתי

מדג אחורה עם היחידות לא הייתי מביע לאותם הסווחים שהייתי צריך לירות, אם אני לא סו

ב-8 לחודש...

אתם לא קבלתם אש אנטי־קוללתית באותו ערב?

ירדן:

13.8.74 - בקר

הער: אל"ם י. עקנין

עקנין:

קבלנו. אבל אנחנו רלבנו במסגרת השטח, טכנית.
ז"א, לעבור מעפרה 100מ', 200מ'. אבל לרלב כל הזמן
במסגרת השטח, ואנחנו כלילה הזו ירינו לטובת מצמד.

ירי:

לטובת המוצב?

עקנין:

כן. ואנחנו כלילה הזה ירינו על שלושה גשרים באיזור

הפירדן של המצרים, ואת הגשרים האלה מהפיקוד.

את הנ.צ. של הגשרים קבלנו מהפיקוד, וירינו עליהם. ואנחנו כלילה הזה, אם אני

לא טרעה גם ירינו לטובת המוצב חזיון, לטובת המעוז, נגד החקפה מצריה.

ז"א, אנחנו היינו במעולה 24 שעות.

ירי:

אתם למעשה לקראת הלילה נשאתם בפריסה כמו שהייתם.

נשארנו.

עקנין:

אתה לא זוכר על יעדים נוספים, פרט לבקשות על גשרים

וסיוע מוצבים. נחסיבות, אבל אין לך שום דבר מיוחד

אין.

עקנין:ירי:

שאלה אחרונה שאני רוצה לשאול אותך, וזה יותר ענין

של הערכה של קצין מוחמים.

אני הכנתי שבועט אפשר לומר, שהאגד התחיל לפעול

כאגד, זה היה ב-8 לקראת הצהריים. נניח לרבע אחד תיאורטית, שאתה היית מגיע לקראת

ה-7 בבקר, עם כל האגד שלך כפי שהיה מתוכנן. ז"א, עם חמשה הגדודים, נניח שב-7 בבקר

היית מגיע, היו לך עיכובים של 8 שעות פה, היו חסמים וכו', אז אין שום סיבה כפי

שאתה אומר, פתי הזדוותם והצטיירתם, שלמעשה הייתם ביום ה-7 בכקר יכולים להגיע לגיזור

עקנין:

7 בבקר קצת מוקדם מדי.

ירי:

7 בצהריים.

עקנין:

7 בצהריים. או הייתי אומר אחרת, זו הערכה. אני הייתי

לוקח את ההערכה כמו גדוד המרגמות. גדוד המרגמות

הגיע ראשון ב-7 בערב. אני מאמין, שאם לא היו עיכובים, כל האגד היה מגיע ב-7 בערב

13,8.74 - בקר

העד: אל"ם י. עקנין

עקנין:

הכי מאוחר.

יריין:

היו עיכוכים שהיו לך. אתה אומר שבדוד המרגמות

יצא באיחור..

תקרא בין הצהריים לערב.

עקנין:

הוא יצא באיחור בגלל המרגמות.

יריין:

המרגמות עם זחלמים נוסעים הרבה יותר מהר. היינו

עקנין:

מביעים בין הצהריים לאיך שהוא בערב.

לא היו יכולים להגיע לפני זה אפילו אם הכל היה הולך

יריין:

בצורה המכסימלית?

אני לא חושב.

עקנין:

ז"א, זה היה יוצא 30 שעות. זה 24 שעות. ובתכנון

יריין:

הסקורי שלכם כמה הייתם צריכים?

לא היה תכנון. אנחנו גם לא ידענו שאנחנו נסע על

עקנין:

שרשראות. לנו יש ק' שהי להיות מוכן. יש לנו

ק' עד 24 להיות מוכן לתנועה. אנחנו היינו מוכנים לפני 24 שעות. יכולנו גם

להתחיל כחנועה הרבה לפני 24 שעות.

יריין:

נאמר כך. אילו האגד שלך הסקורי היה ב-7 בלילה,

או לקראת ה-8 בבקר, כולו היה תחתן חוץ מסטרת

הסיוע, באם האגד הסקורי מכחינת עוצמת האש האגד הסקורי זה 40 כליס?

זה 27 ועוד 14=41 ועוד 12=53.

עקנין:

53 קנים. אתה חושב שאתה יכולה להיות לזה מסמעות

יריין:

יסודית כיחס לסיוע באותו יום?

אני מסת.

עקנין:

בעצם כמה קנים מאמצא סיעו למעשה לברן?

יריין:

לברן סיע, גדוד 403, שזה 12 כליס. זה ה-155

עקנין:

13.8.74 - בקר

הפרו: אל"ם י. עקנין

עקנין:

והיו לו בגיזרה 12 כלים של 120, שהם היו סגבלים לגיזרה קצרה מאד.

היו לו למעשה 19-20 כלים לסיוע? ידין:

הייתי אומר כך - בהתחלה לא יותר מ-12, כאשר הוא עקנין:

הפעיל כוחות יותר מרובה, הוא יכול היה להסתייע

עם עוד 12 מרגמות.

אילו כל הגדודים שלך היו במקום? ידין:

אילו כל הגדודים היו במקום היו לפחות 50 כלים לסיוע עקנין:

כלומר 160 בטח היו לו כבר. ידין:

כולם היו. עקנין:

כלומר, הויכוח יכול היה להיות על 120? ידין:

ה-120 לא היה בטוח, ה-160 היו. עקנין:

תוריד את ה-120 כמה היו? ידין:

40 כלים. פרט למה שהיה כבר. עקנין:

אז זה גם היה התפ ברניח? נכנצל:

בהחלט. עקנין:

אם היו מחליטים כל הכוחות היו. ידין:

בהחלט, כי לאבר לא הייתה אז שום משימה אחרת. עקנין:

אני מבין שהיו לך כמה משימות שהם כרוצו לפי לסקוב:

הכניח, סיוע למעוזים והריסת גשרים. אני מתעניין

כסוג משימות יוזמות, האם מישהו מט"ק או ספקד האובדה מטיל עליך לחכנון, למשל,

סיוע למפקדים חוקמים שלנו בחזיון בין 10-11.30 ביום ה-8 לחודש. 460 תקפה חזיון,

ב-8 לחודש לא הוטל עלי שום דבר, כי שם תקף ברן עקנין:

ולא אנחנו.

13.8.74 - בקר

הער: אל"ם י. עקנין

- לסקוב:
 סיוע לתכנית תפיסת בשר. האם הוטלה עליך אחריות
 משימת הכנון ארטיילרי במקרה שאוגדה א הוכל לתפוס בשר
 אנתנו הרי בצענו את זה.
- עקנין:
 ב-8 לחודש?
 לא ב-8.
- לסקוב:
 האם היתה חכנית של כיבוש בשר על מנת להעביר לצד
 השני חטיבה רבליה, חטיבת סנקים?
 לצד השני?
- עקנין:
 אגאאאאאאאאאאאא כן.
 אני לא זוכר. הכל מדובר על ה-8 כן?
 הכל על ה-8.
 אני לא זוכר.
- עקנין:
 לא ניתן לך לא באיזור המזה, ולא באיזור ניסן,
 שום דבר מסוג זה?
 אני לא זוכר.
- עקנין:
 האם קבלת קריאות מאצא סיוע בלילה לסנקים שיצאו
 מאזור סווייס, או בקשת סיוע בבקר, עזבו את השטח
 כדי למנוע את המצרים שיכנסו משם, האם היתה קריאה כזו. הם זזים ומבקשים שאתה תחפה
 עליהם, איך זה היה מתבצע על ידי קצין תצפיה?
 על ידי קצין תצפיה.
- עקנין:
 אתה הרגשת, שהם משנים חכניות במסך ה-8 לתצפיה לא
 שנויים רבים, או שינויים כולטים, מה הרושם הכללי?
 אם אני רק אזכור את מה שהיה ב-8 לחודש.
 ב-8 לחודש התמונה היתה של אנדרלמוסיה שלמה.
 מאיזה בחינה אנדרלמוסיה?
 מכל הבחינות. גם מבחינת ידיעות, גם מבחינת
- לסקוב:
עקנין:

עקנין:

אינטרוויו. גם מבחינת תכניות, סכל הבחינות.

אני יודע שהאוגדה המליצה לעשות אלף, אישור, ביטלו, שינו. זה היה הכל אחד בתוך

השני. זו הייתה הרגשה שלי ב-8 לחודש.

כלומר, אילו היו מטילים עליך ב-7 וב-8 תכנית

לסקוב:

יזומה, לא היו לך מספיק ידיעות מספיק על מנת לבסס

אם זה?

הייתי יכול לקבל. מבחינת ידיעות מודיעיניות הייתי

עקנין:

יכול לקבל. ידיעות מודיעיניות היו לנו. אני מדבר על

תכניות שלנו יזומה. מבחינת שלנו אנדרלמוסיה שלמה.

הגיעה אליך ידיעה ב-8 לחודש בין השעות 12-14, שכאילו

לסקוב:

המציגים מתכוננים לעשות התקפה כללית ברוחב כל הגיזרה?

לא.

עקנין:

לא הגיע דבר כזה בין 11-14.30.

לסקוב:

בשעה זו אנחנו היינו בחנועה לב'די.

עקנין:

אבל לא הגיעה ידיעה?

לסקוב:

אסרו לנו, שהם תוקפים שם ואנחנו יורדים להתקפה נגד.

עקנין:

איך אתה היית מתואם עם הסיוע, יחד עם חיל-האוויר, היה

לסקוב:

בינכם איזה חיבור?

אנחנו אחראיים על הפעלה חיל-אוויר לסיוע קרקע.

עקנין:

והיו לי מכשירים, מכשירי קשר על מנת לבקש את הסיוע.

הנוהל שהיה לפני המלחמה, לא בוצע במלחמה. ה

איזה חלקים מהנוהל לא בוצע?

לסקוב:

לפני המלחמה מה שלמדנו, ומה שלמדנו, שהדרישה לסיוע

עקנין:

אוויר הולכת ישירות למצפה, ובמצפה מחליטים אם לתת

13.8.74 - בקר

הער: אל"מ י. עקנין

עקנין:

מטוסים או לא. אנחנו כך פעלנו. אבל המצפה לא היה מוכן לדבר אהנו ואמר --
 כל דרישות לסייע אויר, נא להעביר דרך פיקוד דרום ולא ע"י תחנת ביניים.
 אנחנו בקשנו מפיקוד דרום סייע אויר, ברוב המקרים התשובה היתה שלילית. אבל אני
 מביין גם למה.

כמה גיחות חיל-האוויר היו באותו יום בגיזרה שלכם?
 אפסיים.

לסקוב:עקנין:

434, כאשר בפיקוד צפון היו 168.

לסקוב:

איפה, בגיזרה שלנו היו 434?

עקנין:

כן. מסצמד עד פורט-סעידי.

לסקוב:

אולי לעומק.

עקנין:

לא. על שני הצדדים של התעלה.

לסקוב:

אני מססער, אני הייתי בהכרזה ב-8 לחודש, אנחנו

עקנין:

עמדנו בחפ"ק וראינו את החתקפת של כרן, ואני לא

ראיתי יותר מאשר רביעיה אחת שתקפה. מהרביעיה הזו חזרו שניים בחזרה ושניים

נפלו, ויותר חיל- אויר לא ראיתי.

9 מטוסים הושמדו.

לסקוב:

יכול להיות, אני אומר על הגיזרה שאני ראיתי.

עקנין:

הונחתו בגיזרה הזו, לטובת 143 ולטובת 162 434 גיח

לסקוב:

שיא בגיחות שהוקצא.

זה כולל את כל היום, לא?

ידין:

אם זה כולל את כל היום, אנחנו כחלק לא היינו שם.

עקנין:

אני מדבר על הבקר.

אני רוצה להבין את התנועה שלכם דרומה. אתה אומר -

לסקוב:

8316

ר.ב.

-40-39-

ועדת החקירה - ישיבה קמ"ן

13.8.74 - בקר

העד: אל"ם י. עקנין

לסקוב:

שנעתם בהופעה, מפני שהמצב היה חמור, איפה?

עקנין:

בגיזרה הדרומית באוגדה 252. זה מה שאני ידעתי.

לסקוב:

כאיזה שהוא מקום באוגדה מסוייט?

עקנין:

אמרו לנו - ב-252 יש המקפה מצריה, זו האינפורמציה

שאני קבלתי. תוך כדי הנועה.

לסקוב:

אם המקפה מצריה, אז הנועה היחה מנהלתית, לא קבעו

איזה סדר, שום דבר?

עקנין:

שום דבר.

לסקוב:

הסנקים היו צריכים אז לקבל סיוע מהאגד של 252?

עקנין:

שום דבר.

לסקוב:

אתה קבלת את הפקודה הזו?

עקנין:

אני קבלתי מיד לרדת לאיזור הג'ידי, ואני הורדתי

את היחידות לאזור הג'ידי.

לסקוב:

אני רוצה להבין, איך אתה היית פרוס וי.זה.די,

מפקד האוגדה וי.זה.די העיקרי ו-וי.זה. העיקריה

שלך. איך אתם הייתם בשטח?

המשיכה א.ג.

ועדה החקירה - 13.8.74
ישיבה קט"ו - בקר
הער אלוף משנה י. עקנין

לפני רב
אב

8317

י. עקנין :

אנחנו היינו חפ"ק. אנחנו כל הזמן היינו חפ"ק. מי זה
אנחנו? זה ספק האגודה, אני וקצין הסודיעין. זה החפ"ק.
כל הזמן הייתם חפ"ק אחד?

לסקוב:

י. עקנין:

היינו חפ"ק אחד. המיפקדה העיקרית ישבה בטאסה. במיפקדה
אנאמא העיקרית של האגודה הייתה המיפקדה העיקרית של האגד

בטאסה.

לסקוב:

ז"א אתה למעשה התחלקת בדיוק כמו שמפקד האגודה התחלק.

י. עקנין:

בדיוק. כל הזמן.

לסקוב:

היה לך קשר אתם כל הזמן?

י. עקנין:

כמעט.

לסקוב:

מי עשה האזנה לאוחס הגרודים שהוקצו לסיוע ל-162?

אנאמא המיפקדה העורפית?

עקנין:

המיפקדה העורפית ואני.

לסקוב:

אתה גם האזנת?

עקנין:

בטח. האזנו לכל ההתקפה שלהם.

לסקוב:

אתה לא שמעת על סיוע מיוחד בין שעות 11.30 - 10.00 ?

עקנין:

אתה לא שמע בין 10.00 ל-11.30 היינו בתנועה לב' ירד.

מ-10.00. ב-10.00 הייתה פקודה לרדת לב' ירד. אני חושב

שזה היה בסביבת 10.00.

לסקוב:

לא. אחרי 10.00 קצת יותר מאוחר.

אב

8318

- עקנין: אני חושב שזה היה בסביבת השעה 10.00.
- לסקוב: אולי הוא קיבל פקודה קודמת לזוז.
- עקנין: בסביבות 10.00, אבל, אז היינו כבר כחנועה לכוון הג'ירי
אני לא שמעתי על טיוע כזה.
- לסקוב: מה היתה המסונה שלך מהארטילריה של האויב, לסוגיה,
הפרוגים, הסקאדים, הכת האוירי? אתה כשכאת, היה לך
פושט פחות או יותר מה פוסר לפניך?
- עקנין: אני אגיד לך, אני שרתי בסיני לפני המלחמה, כך שאת המער
אצאק המצרי, את הסד"כ המצרי הכרתי.
- לסקוב: הכרת אותו גם לפי תכנית ההתקפה שלו?
- עקנין: גם לפי תכנית ההתקפה שלו, כי תכנית ההתקפה שלו - עשינו
כמה מרבילים בפיקוד דרום על זה. על זה בנינו גם את
תכניות ההגנה. שאף כך, שאת הסד"כ המצרי הכרתי. לי זאת לא הייתה הפתעה; לא הסקאדי
ולא טילי ה-נ"ט ולא ה-נ"ט. ה-נ"ט בטח שלא, כי לנו היו תכניות להשמיר את טילי
ה-נ"ט יחד עם חיל האויר, לי לא היתה שום הפתעה. אני הכרתי את זה.
- לסקוב: אמור לי אם כך, למה לא הוכנסה הארטילריה של פיקוד
אצאק האוגדות של פיקוד דרום לפיקוד דרום, הרכה יותר
קדימה כמה שהם הוכנסו?
- עקנין: אני שאלתי אותה שאלה, כי אני רציתי לקחת את ה-175
שהיה בציר "עכביש" ולהביא אותו ל- "יוכוך" ולא קבלתי
אישור. אני את הארטילריה שלי הכנסתי קדימה ככל שאצאק האפשר. של הפיקוד - לא קב
אישור.

8319

אב

לסקוב:

שתי שאלות על החקופה שלפני יום כפור. אחרי ששת הימים ולפני יום כפור, מבחינת הדגש באמונים; מה היה היחס באמוני חת"ם בין מיהקפות יזומות ובכולות הגנה פלוס נ"ס, ובין תכנית של החקפות, הנועה טבע והתקלות כהחקפה פתע?

עקנין:

לפני המלחמה, התמזל מזלנו, ביולי אנתנו גמרנו איסון אגר, ואיסון אגר הזה כלל:א. אסון סוללחי גרודי, כ. איסון כל הפונקציות של מיפקדה האגר, כל פונקציה בפני עצמה. וסיסנו את זה בתרגיל שת חכנון החקפה כולל התקדמות ורדיפה כלילה, כולל כיבוש יעד בבקר; לקראה שחר, יעד כעומק, עם אש.

לסקוב:

איזה יעד זה היה?

עקנין:

יעד טוביטי.

לסקוב:

אולי תתאר לי אותו? איזה גודל? סד"כ שהיה לו.

עקנין:

עד כמה אני זוכר, זה היה סערך חסיבחי מצרי.

לסקוב:

איזה סוג חסיבה?

עקנין:

חסיבה חי"ר עם טנקים.

לסקוב:

כמה נ"ש היה לכס?

עקנין:

בחרגיל?

לסקוב:

כן. כמה שמתם להם נ"ש?

עקנין:

אני לא זוכר. אני יהי סתורגל. אני יהי סתורגל כספקו

האגר. אני לא זוכר. הכעיה היתה בחרגיליס לרכז אגר על

מטרה אחת. וזה מה שהשגנו - ריכוז אגר על מטרה אחת במיניסטרם זמן.

אג 8320

- רזה לא עשיתם כ-8 לחרש. ידין:
- כ-8 לחרש לא עשינו את זה. עקנין:
- הריכוז היה באיזה אומי? בשביל לחרור או "טו בוקס-אין"
כן, בשביל להבקייע. עקנין:
- שמי צריך היה להבקייע? לסקוב:
- הסיבה סנקים היחה שם או משהו כזה. עקנין:
- האם ידעתם את סצבת המרגמות 120 מ"מ ו-81 מ"מ בחטיבות
הטנקים? לסקוב:
- של מי? של המצריים?
שלנו. עקנין:
- עד כמה שאני יודע אין להם בכלל.
הבאתם בחשבון איזה נטל נוסף זה יביא על הארטילריה?
בטח. לסקוב:
- גם מבחינת טווח של סיוע קרוב?
הכל. כי הסיוע היחיד שיש אצא באוגדה, עקנין:
- אתה אומר: "הכל", והיו לך גדודים של 9 קנים. אתה
אומר: "הכל", ונשאר לך חלק בדרך. כלאמר ה"הכל" הזה
היה צריך לכסות לא רק על המלא שאתה צריך לחת, אלא גם על זה שמרגמות של 81 מ"מ
ו-120 מ"מ אינן.

אב

אם אתה שואל אותי מבחינת מבנה וכמות האגד, הרי לא אני החלטתי על זה. אם אתה שואל את דעתי, אז אני חושב שהארטילריה

י. עקנין:

שיש לאוגדה, היא מעטה מאד.

השאלה אם שקלת את זה לפני יום כפור, או הנקודות האלה

למקוב:

הוחרפו על רקע המחזור שהיה לכם?

זה שכל הזמן חסרה ארטילריה, זה כל הזמן אמרנו. זה לא דבר

עקנין:

חריש. זה לא אמרנו אחרי יום כפור. אמרנו את זה הרכה לפני

יום כפור.

מה היחס שאתם קבלתם?

למקוב:

החשובה שאני קבלתי - אני לא רוצה לשטט מי אמר את זה - אבל

עקנין:

החשובות שאני קבלתי מגורמים מוסמכים - שהטנקים יעשו את

העבודה. לא תרגיל אחד, אלא אני מדבר על תרגילים, שבהם היה ויכוח רציני מאד עם מפקדי

האוגדות, אם הארטילריה צולחת בין הראשונים את התעלה או לא. מפקדי האוגדות היו

ברעה, שהארטילריה - אם תצלה - תצלה אחרונה ככלל. אנתנו לא צריכים ארטילריה, יש לנו

קני תוחמים של הטנקים, זה לא פחות טוב מארטילריה. זאת הייתה התפישה.

אז אם אתה שואל אותי אם היה מספיק ארטילריה לאוגדה - אני

אומר לך במפורש: לא. אבל, הזעקת הזו של הוסר ארטילריה כבר הייתה וזעקנו את זה מספר

שנים. אף אחד לא רצה לשמוע. היו תפישות אחרות. אולי בתפישה שלפני יום הכפורים,

התפישה הזאת הייתה נכונה. היא הסתברה להיות לא נכונה אולי אחרי מלחמת יום הכפורים.

כשאתה אומר שהרושם שלך היה שלאנדרלמוסיה שלמה, האם זה

נבנצל:

מתייחס למיפקדת האוגדה או לכל הפיקוד?

זה היה מתייחס לפיקוד, לאוגדה, לכל הכוחות. אני זוכר ש ברשתות

י. עקנין:

שלי קבלנו פקודות סותרות, קבלנו פקודות הפוכות, קבלנו כל

מיני דברים.

8322

ועד התקירה - 13.8.74
ישיבת קמ"ו - בקר
הער אלוף משנה י. עקנין

אג

בס הפיקוד?

נבנצל:

כתחלט. ואם תיקח דבר פשוט ביותר, כרגע שאני יורד
להתקפה, אף אחד לא קובע את סדר הקדיפויות, מי מאבטח,
מי נוסע וכל הדברים האלה וכלם נוסעים דרוסה. זה מראה לך מה אופי האנדרלמוסיה.

י. עקנין:

כמה זמן לקח התהליך שזחם דרוסה? זחם, מאין? מטאסה?

היו"ר אגרנט:

זזנו מהעמדה. כל אחד מהעמדה שלו. אנחנו זזנו משני
האזורים, שהיינו פרושים בהם.

עקנין:

כמה זה לקח עד שזחם לב' ידי ?

היו"ר אגרנט:

הם לא הגיעו לב' ידי. הלוך וחזור, הם הגיעו לעמדות חזרה :
היה בסביבות 17.30 אחרי הצהריים. הלוך ושוב מ-10.00 עד

עקנין :

17.30, זה הלוך ושוב א' ולאסתובב בציר שהיה חסום. אני רק נזכר בציר "עכביש" שהיה
פקק לא נורמלי. שם אי אפשר היה לזוז כל הזמן. ציר "עכביש" וציר הרוחב, כלם היו
סתומים. אנחנו נסענו בציר הכביש, בחולות, עלינו, ירדנו. היו ימים שכבדי לקבל תחמו'
ה-חום"הים היו צריכים לצאת מהעמדה ולנסוע על ישראלות כמה ק"מ אחורה, כי המסאית
עם התחמושת לא יכלה להגיע לעמדה בגלל סתימת הדרך. שם היתה סתימה טוטאלית.

סתימת צירים - על ידי מי?

היו"ר אגרנט:

על ידי כל מיני כחות.

עקנין:

לא א' רק על ידי הכחות שלכם?

היו"ר אגרנט:

בס הכחות שלנו, ושל כרך ושל הפיקוד ושל כלם, מי שרק היו
לו ידים ורגלים.

עקנין:

- נבנצל: זה היה לפי דעתך בגלל סררי תנועה או שרשת הצירים לא הספיקה?
- עקנין: מהתחלה לא היה פיקוח. אם מראש היו מפקחים על זה, אני חושב שאפשר היה להתגבר על זה. אבל מהתחלה לא היה שום פיקוח.
- נבנצל: רשת הצירים בחור שכזאת היחה מצומצמת?
- עקנין: רשת צירים מצומצמת מאד, רשת צירים מצומצמת מאד עם כחות כאלה - בטח שהיה צריך להיות פיקוח וויסות. לא היה דבר כזה. מפקדים עמוק שם בחור "מ"צ כדי לפנות צירים, להעלות ציריכם.
- יריין: אתה נשאלת קדם ביחס לארטיילריה של האויב, אני רוצה להיות ספציפי; אתה ידעת למשל מהוך מודיעין שהיה לך, מה תכנית הארטיילריה של המצרים, במקרה של התקפה שלהם, מהחילת ההתקפה?
- י. עקנין: אני ידעתי רק כלליה. ז"א מבחינת קונצפציה ידעתי. כשאני היתי מפקד אגד בסיני, מהחילת הפסקה האש בשנת 1972. ב-73 כבר היתי בפר"מ, סדריך.
- יריין: אתה לא ידעת על התכנית המפורטת של הארטיילריה המצרית? תכנית המצצע שלהם, כך רגע על איזה ומתי הם ימסיקו את האש, כאפס מינוס עשרים, אפס מינוס עשרים וחמש, אפס מינוס, שלש עשרה.
- י. עקנין: לא ידעתי.
- יריין: אז מה ידעת על הקונצפציה?
- י. עקנין: ידעתי על הקונצפציה, שאם הם יתחילו לצלות, אז הצליחה תהיה מלווה: א. בחקיפה במסרת ארטיילריה גם על המעוזים וגם על עמדות האש שלנו, על הארטיילריה. לפני הצליחה.
- יריין: כמה זמן?

אני הערכתי את זה חצי שעה.

י. עקנין:

על סמך מה?

ידין:

פתם, כמו שצהל עושה.

עקנין:

כאן אמר מישהו מהפיקוד, שבוא העריך את זה שלש שעות.

ידין:

לא, לא. אני לא הערכתי את זה מעולם שזה שלש שעות.

עקנין:

שלש שעות לירות במסות כאלה של ארטילריה הם צריכים

קרונות רכבות של חמושת. אנחנו הערכנו את זה אצלי באגד, בחצי שעה, שלשה רכבי

שעה. לא יותר. של מסה ארטילרית אדירה של מ' מה שיש להם על עמדות האש שלנו, על

הקו הקדמי ובחסות הארטילרית הזאת לנסות לצלות עם סירות גומי לתפוש ראש גשר

ורק אחרי זה להתחיל לבנות את ראש הגשר.

זה הלא היה פחות או יותר ככה.

ידין:

ככה אנחנו עברנו. אני לא קלחתי את זה מהסודיעין. זה

עקנין:

הערעבה שלנו. הערכה של האגד שלי בתחום הסודיעין שלנו

כמיפקדת אאאאא האגד של סיני. ולפי זה גם קבענו את העמדות. ז"א כשהיתה כוננות

- אולי אני אספר מה היתה התכנית - ברבע שהיתה החרקה לצליחה מצרים, אז הפקודה

שלי היתה אאאאאא והתכנון שלי היה לקחת את הארטילרית שפרושה בציר "חחם" ולסבת או

אחורה אאאאא מחוץ לטווח הארטילרית אאאא של המצרים, על מנת להביע רק על קו המים,

רק על קו המים. אנחנו, כשפרשנו בקרב ההחשה בציר חחם,

ז"א רק פעולה נגד הצולחים. לא נ"ס?

ידין:

לא נ"ס. אני חושב, שב-נ"ס לא היינו יכולים לעמוד.

עקנין:

כמות הארטילרית שהיתה מול המצרים - נ"ס לא עונה.

אז התכנית שלי היתה לרדג אחורה למצב שנגיע עם הארטילרית עד קו המים. לכסות את

קו המים בלבד. זה מוציא אאאא אותנו מהטווחים של המסות הארטילריות שלהם.

אג

ואנחנו מדרנו לאורך התעלה את כל אזורי הצליחה האפשריים 2 וזה קבלנו מהמודיעין -
אנחנו מדרנו אותם, הכנו רשימת מטרות ונתנו לזה מיספור ולפי הוראה כל אחד היה צריך
להיות מוכן לירות על אזור צליחה. ואנחנו תכננו כך, שעם הארטילריה שהיתה כסיני,
אנחנו יכולים לרכז 5-6 סוללות לכל אזור צליחה. זאת היחה חכנית ההגנה.

זה כשאתה היית באוגדה?

ידין:

כן. זה כשהייתי במפקדת 252 יחד עם דן לנר ויחד עם
אריאל שרון. זאת היחה חכנית ההגנה שלנו.

עקנין:

אנחנו ביקרנו פעם בסוללות 175 כשהם רק הגיעו. כאשר דן לנר
היה חבוש בבס ביד. אתה זוכר את המקרה.
ודאי שאני זוכר. היתי שם. זאת היחה חכנית ההגנה שלנו מבחינת
ארטילריה. אני יודע שהיא לא בוצעה, למה - אני לא יודע.

ידין:

שאלה שניה היא לא כל כך שיכת לארטילריה. אתה אוסר, שהיית
צמוד כל הזמן למפקד האוגדה. עמדתם ב"הכרבה" וכאיתם מה שהיו

ידין:

האם אתה זוכר כבקר באותו יום שהיחה תנועה של גבי עסיר - 460 ?

אחרי כן רשמה יצ

יע.

8326

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבה בקר

הער: אל"ט יעקב עקנין

עקנין:

בכי עסיר תקף מסדרה למערב,
עד כמה שאני זוכר, וכל החגיפה שלו לא
היתה הסתערות, אלא עמד בעמדה אש, ירה.

ירין:

לא רחוק מכס, בגזרה הזאת היתה פרוסה
החטיבה של ארז.

עקנין:

אני אגיד לך בפיוק איפה היתה פרוסה
החטיבה של ארז. 421 זה ארז, נכון?
ארז היה פרוש עם שלושת הגדודים שלו, פדרוס להכרבה, פדרוס לצפון. הגדוד הצפון
שלו היה באזור הזה, גדוד, גדוד, גדוד,

ירין:

יש לך הקודים של הגדודים?

עקנין:

גדוד 599 היה הצפוני ביותר, גדוד 257
היה סתחמיו, באזור הזה, ו-264.

ירין:

אתה זוכר את שמות המפקדים, לא?

עקנין:

לא.

ירין:

אין לך את הקוד שלהם ברשת האלחוט?

עקנין:

לא.

ירין:

הגדוד הצפוני הזה, 599, הוא היה הקרוב
ביותר לגזרה של 460?

8328

ועדה החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבת בקר

העד: אל"מ יעקב עקנין

עקנין:

אני לא שמעתי.

ידין:

אתה יודע שהיה וכוח על זה ?

עקנין:

אחרי המלחמה. הייתי בסכומים, בחחקירים.

ידין:

בחחקירים. מה החברר בחחקירים בענין זה ?

עקנין:

אני לא זוכר. אני עזבתי באמצע ונסעתי לארה"ב לקורס

ידין:

איזה קורס ?

עקנין:

קורס לקבלת החלטות בקליפורניה, וחזרתי רק לפני שבועיים.

לכן, אני לא הייתי בכל הסכומים ואני לא יודע, אני לא

זוכר דבר כזה.

לנדוי:

האם מן החפ"ק ששם היית, היתה תאפית עד לאזור חזיון ?

ידין:

אתה לא זוכר שום דבר ?

עקנין:

(לשאח לנדוי) כן.

לנדוי:

אולי תחאר לנו את התפתחות הקרב, מה שאחה ראית.

של חסיבה 460, של גבי, איך הם נעו, מצפון לדרום ?

עקנין:

עד כמה שאני זוכר לא נעו מצפון לדרום אלא נעו ממזרח למערב.

8329

ועדת החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבת בקר

העד: אל"מ יעקב עקנין

עקנין: גבי נע ממזרח למערב, ואני ראיתי שהתפרס כאן .
אני ראיתי עד שעה 10, אחרי 10 לא ראיתי. ניהל קרבות
אש, לא היתה הפתערות, אחרי 10 לא ראיתי. כי ב-10 זזנו.

לנדוי: מה היה המרחק בינו ובין חזיון באותו זמן ?

עקנין: כמה ק"מ, אולי 7 או 10 ?

לנדוי: עד שאתה זזת הוא לא החקר יותר,

עקנין: לחזיון, חזיון זה על קו המים,

לנדוי: כן, כן, הפירדאן,

ידין: חכיבה, דקלייה, הסתכל שם, ציר חכיבה,

למעלה יותר. אתה יודע איזה קרב היה שם, לא ראית ?

עקנין: אני התחלתי לראות את הקרב בדקלייה וראיתי שהיו

בחחילת הדקלייה, ואז התחלנו לזוז.

ידין: יפה היתה ההרגשה שלכם בחפ"ק, איך הם מתקדמים ?

איך הם חוקפים ?

עקנין: מצפון לדרום. ראיתי, אני אביד לך, אני לא הייתי בקיט

בחכנית, ראיתי כאן שהוא חוקף בשני אגפים סך הכל

נראה שהולך לוף.

8327

ועדה החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבה בקר

הער: אל"מ יעקב עקנין.

עקנין: 460 תקף עוד יותר דרוסה.

ירי: בסדר אבל הוא הכי קרוב לגזרה של ברן אמרה ?

הגדוד הצפוני של 421 היה הקרוב ביותר.

כשאחא הייתה בחפ"ק כל הזמן, אתה זוכר איזו שהיא בקשה מ-460 אל הגדוד הצפוני הזה, או מהגדוד הצפוני הזה אל 421, או מספקד 421 אל החפ"ק שלהם שהגדוד זה יסייע ל-460 ?

עקנין: לא זוכר, לדעתי לא היה בכלל.

ירי: לא שמעת שום דרישה ?

עקנין: לא שמעתי שום דבר.

ירי: הייתה ? לא פנה ארז ?

עקנין: הייתי. מי זה ארז ? גבי ?

ירי: לא ארז מספקד 421.

עקנין: אפי לא שמעתי.

ירי: אז לא הייתה בחפ"ק ?

עקנין: אני כן הייתי, אבל יכול להיות שבאותו רגע ש הסתכלתי

בקר.

ירי: כלומר לא שמעת.

8330

ועדת החקירה, ישיבת קמ"ו

13.8.74, ישיבת מקר

הער: אל"ם יעקב עקנין

לנדרי: מי תקף מצטון ?

עקנין: מצטון נדמה לי תקף נחקה. אני לא ראיתי את נחקה.

לנדרי: אנחנו רוצים לדעת מה ראית.

עקנין: אני לא ראיתי את נחקה. נאמר לי שיש כוחות שתוקפים מהם מפה. אני לא ראיתי.

הינ"ר אגרנט: מה הוא הדבר הזה, יוסף אוגדה ? כתוב פה טבלת אירועים, זה נעשה אחרי המלחמה ?

עקנין: אני לא יודע, אני קבלתי את זה, לבקשתי, לרענן הזכרון. קבלתי את זה מהאוגדה. אני יודע שזה חתקירים.

ירי: מה כתוב סכום מלחמת יום הכפורים. זה בסטנטייל, אני מכין שמישהו שחזר את זה.

עקנין: זה מתחקירים אני חושב.

ירי: דבר שני שאני רואה כאן, תחת 9, כתוב, שאחם צריכים לרצת דרוסה למיתלה, כתוב שם מסם לחקוף מדרום מזרח לצפון מערב. 6

עקנין: את זה אני יודע. זה לא ידעתי אז, זה אני יודע היום.

אני לא ידעתי את זה ב-8 לחודש. אחרי המלחמה אמרו לי שזו הייתה הכוונה, במלחמה אף אחד לא אמר לי.

ועדת החקירה ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבה בקר

הערן אל"ם יעקב עקנין

833i

עקנין: אח האינפורמציה קבלתי, נדמה לי מאריק שרון שאמר לי צריך לרדת לגידוי, יש התקפה מצריח ואנחנו צריכים לבלום אותה. אז ירדנו. ידעתי אחרי המלחמה, כי קורא כאילו היתה פקודה לרדת למחלה, לכוון זה או כוון אחר. זה לא יטעמי אז.

יריין: איזה קורס עברת בארה"ב, קומנד דזישין,

עקנין: קורס לקצינים בכירים, במונטריי, חודש ימים.
קורס פעניין מאד, כשכיל דבר כזה זה מאד קצר.
זו שיטה לנחמה וקבלת החלטות.

יריין: למה לקחו אותך דוקא לשם ?

עקנין: קשה לי לאננות לך.

יריין: לא, היה צריך להשלח דוקא קצין ארטילריה או מה ?

עקנין: אני יודע שהיה צריך לנסוע לשם אריה לוי, הוא לא היה יכול לנסוע. אני הייתי מנוי, הייתי צריך לקבל אח אג"ם תוא"ר, אם אקבל אח אג"ם תוא"ר לכן שלחו אותי. אח זה אני מכין.

היור"ר אברנס: מפי קבלת אח החיק הזה ?

8332

ועדה החקירה, ישיבה קמ"ו

13.8.74, ישיבת בקר

הער: אל"ם יעקב עקנין

עקנין: קבלתי מהאוגדה.היר"ר אגרנט: אנו נרשום את זה כפוצג 359, חיק סכום מלחמת יום הכפורים, מכוסס על חקירים.עקנין: אני לא יודע.היר"ר אגרנט: מי נחן לך את זה ?עקנין: קצין האג"מ.ידין: טוב, תודה רבה לך.

הישיבה נקולה.